

MTA FIL. INT.
Lukács Árt.

Budapest. K.

Könyvtáros n. 15

Könyvtáros.

Dr. Lukács György urat.

1908 júl. 3.

MTA FIL. INT.
Lukács Frc.

Kedves Gyurikám,

A leveléd megkaptam és igen-
hagyon megértettem, - de még sem
jodtam meg azoktól amiket
benne elmond. Leírod abban amint
it sok az igazság. Sok az olyan igaz-
ság amely nekem is topraugszt
asozott már. De hát, - Gyurikám,
hallgasson ide: hiszi-e maga,
hogy két embernek igjri, nem
fölszines, szinte, egy máshoz fejlo =

de a végemet minden fájdalom nélkül. Hisz-e, hogy emberek, lelkek összefonása történetik * másképp mint sejtetlen fájdalomak és örömek chaosan keveredtek *
- sok, sok szeretettel. Amint én is olyan egészen közel jöttem el egymástól én megéreztem, hogy valami ilyen jönni fog. De nem feltétem, hogy veszem a dolgot mint valami szép munkát, valamit a mit határozott hűségűleg és szorgalmasan végzek az ember. Amint ha hullnak is könyvek, edes őket

hullatni;
ami mag
valamit k
karom, s
ga is, az
mondott a
Bzok a d
kor csepp
-
ellen v
hitem.
ja val
hegek ug
angyok,
tatásor,

ida- hullatni. De no hiszje hogy en azt
rek, ami magának pontos valóság,
tik # valami költőien hangzó fénybe a-
mal karon, sőt: Hiszen amikor ma-
l ~~szé~~ gy a, azok az én eszöndes, elnem
dátán mondott gondolataim körül való-
tkaul azok a dolgok, a melyekről ami-
gy va, kor egyedül voltam sokszor szó-
u fel litem volna beszélni és nem
A va- hitem.

gyöngyömen mond-
ja valahol Goethe hogy az em-
+ a berek egy egyesülnek mint a regyi
szép- anyagok, kövrisék, magyarkod-
ást tatarok, fészültségel törtémenel

MTA FIL. INT.
Lukács Arc.

az egyfelvadás előtt. Embé-
rek akik még a gyűjtemény
és erős tölgyfa állaspontot
amadják, könnyebb uton jutnak
egy másikhoz. De mi tudjuk hogy
az az erős nemes tölgyfa in-
kább egy kormisz örvényhez
hasznos, aki halálra ölelisen
sorítja azon a hajlékonyabb
lelkét a kettő között. ^{„Ezért”} Én úgy képre-
lem ~~hogy~~ ~~ami~~ és azt hiszem maga
is - hogy mindegyikünk egyéni életé
közön az összetartozás által is fordít-
na, - és azért ami utunk hosszabb,

1908 júl. 3.

fajobb és-remesebb. Egyszer

amikor beszélgettem megállapítottam, hogy a nagy munka, a nagy tett, a nagy dolog mindig arra emlékeztet amit egy megfeszített íj látásánál érzünk. A szeretés ^{is} így formára.

Legyen mindig olyan jó, olyan erős mint ebben a levelemben volt, - és jól legyen minden.

Amint szeretlek mondani és még te teszem. Ha beszélni akarsz

MTA FIL. INT.
Lukács Arc.

sokszor nem bírok, - most haim k
meghog' isü akatok aingi szelt. l
dolgozál ezen hog' nem leir. nem u
jök ki a szavam a tollat, a szülef az
tentát. De magge ezen az esdo
valahog' ne vezjün példát, a level
ujon mindentől, sohat. E. san, ke
ma már pozitívumok a nem nem ke
érek. ¹⁰ Eg' az, hog' még nincs levele
sok mondani valoin, még Minden
allig látam melyet. A szo= Ph

most haim kedves, fehérre me-
nyí velt. A munkától ma még
nem lehet, csupa előkö-
t, a szünet az egész. Az éj tiszta.
az csodálatos, jó itt. Ezt
a levelet nagyon hamar o-
san, későn este írtam, s ezem
nem kímélő" valósz a magy
levele. Töjön mindenről.
Mindeneséggel,

Pá Gyuri, kedves Gyuri,
Zsuzsa